

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗ.

«Αὐτὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους τῆς Πατρίδος καθάπερ τινὰς θεοὺς δευτέρους συντηρεῖν... κἀν ἡ παραβαί- νειν τις αὐτοὺς ἢ ἠνωχμεῖν ἐπιχειρῆ, σπουδῇ πάσῃ κωλύειν καὶ πάντα τρέπον ἐναντιοῦσθαι.» (ΙΕΡΟΚΛΗΣ).

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑΣ.

Ετησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα κ. κ. συνδρομητὰς δρ. διατ. 12. Ἑξαμηνία » » 6. Διὰ δὲ τοὺς ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησία . . δραχ. 12. Ἑξαμηνία » 7. Διὰ τοὺς ἐν τῷ ἔξωτερον ἔν γένει ἐτησία . . φράγ. 15.

Ἐκαστον φύλλον τιμᾶται λ. 30.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑΣ.

Διὰ πᾶσαν εἰδοποιήσιν μέχρι τῶν 10 στίχ. . . δραχ. 4. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα τὸν στίχον Λεπ. 29. Διατριβαὶ γίνονται δεκταὶ εὐ- σχήμως γεγραμμέναι καὶ μη- δαμῶς καθαπτόμεναι τινος βα- ναύτως ἢ χλευαστικῶς. Διὰ πᾶσαν διατριβὴν τὸν στίχον λεπτ. 40.

Ἄλυτος λύσις.

Δ΄.

Ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ὕπουλον ἐτήρησε πολιτικὴν καὶ ἀγρίαν συμπεριφορὰν ἐδειξε πάντοτε πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐξευτελίσῃ καὶ ταπεινώσῃ αὐτήν, πανταχοῦ δὲ καὶ πάντοτε ἠδί- κησε τὰ τέκνα τῆς καὶ ἐξακολουθεῖ ἀδικοῦσα αὐτὰ, μὲ ἀσιατικὴν ἀλαζονίαν καὶ βάρβαρον αὐθαιρεσίαν μεταχειριζομένη ἀεὶ ποτε τὴν ἰθαγένειαν ἐκάστου ἀδικουμένου Ἑλλήνου ὡς μέσον τῶν καταπιεσέων τῆς καὶ πρὸς δικαιολόγησιν τῶν καταθλίψεων καὶ ἀρπαγῶν αὐτῆς· οὐδέποτε ὁμῶς τουρκικὴ κεφαλὴ ἐσκέφθη σπουδαίως τὸν σχηματισμὸν ἐπιτρο- πῶν, ἰσοδυναμουσῶν μὲ ἐξαιρετικὰ δικαστήρια, ἐνώπιον τῶν ὁποίων νὰ ὑποβληθῶσι τὰ τὴν ἰθαγένειαν ἀφορῶντα ἔγγραφα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀπο- φασίσωσι περὶ τοῦ κύρους καὶ τῆς ἀξιοπιστίας αὐ- τῶν. Εἰς τοσοῦτον βαθμὸν θρασυτέτος οἱ Τούρκοι δὲν φθάνουσι, μᾶς πειθοῦσι δὲ περὶ τούτου καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα καὶ τὰ γεγονότα, ἐξ ὧν προκύ- πτει ὅτι ἀπογραφὰ ἐπὶ υπογραφῶν τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ Ἑλλήνων συχνὰ πυκνὰ ἀπητήθησαν καὶ ἐνεργήθησαν ἀπανταχοῦ τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους ὑπὸ τῶν προξενείων τῆς Ἑλλάδος οὐχὶ δὲ καὶ ὁ σχηματισμὸς ἐπιτροπῶν, ὅπως ἤδη ἐγένετο καὶ παρεδέχθη.

Λαλοῦμεν ἐν γνώσει τῶν πραγμάτων διατε- λούντες καὶ ἀναφέρομεν τὴν πρώτην ἐνεργηθεῖσαν ἀπογραφὴν τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ παρεπιδημούντων Ἑλλήνων, ἅμα τῇ ἰδρύσει τῶν ἐλληνικῶν προξενι- κῶν ἀρχῶν ἐν τῷ ὀθωμανικῷ, ἐνώπιον τῶν ὁποίων προσκληθέντες καὶ ἐμφανισθέντες οἱ ἀπολαύοντες τῶν δικαιωμάτων τῆς Ἑλληνικῆς Ἰθαγενείας, εἴτε δυνάμει τῶν πρωτοκόλλων τοῦ Λονδίνου εἴτε δυνάμει τοῦ περὶ ἰθαγενείας ἐλληνικοῦ νόμου, ἐδω- καν τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ὄρκον καὶ ἀνεγνωρίσθη- σαν Ἑλληνες, φέροντες μάλιστα καὶ διακριτικὰ σημεῖα ἕκαστος ἐπὶ τοῦ καλύμματος τῆς κεφαλῆς ὅπως διαφέρωσι τῶν βραχιάδων. Μετὰ ταύτην καὶ ἐτέρας ἄλλας ἐνεργηθείσας κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, ἐνεργήθη ἢ σπουδαιοτέρα πασῶν, ὀλίγον μετὰ τὴν διαβόητον συνθήκην τοῦ Ζωγράφου, πρὸς ἐφαρμο- γὴν τῆς ὁμοίας, ἣν ἀνάγκη νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὰ Μητρώα τῶν προξενικῶν ἀρχῶν τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀναγνωρισθῶσιν Ἑλληνες, μόνον οἱ ἐν Ἑλλάδι γεννηθέντες οὐχὶ δὲ καὶ τὰ τέκνα, τὰ ἐν τῇ Τουρ- κίᾳ γεννηθέντα ἐξ αὐτῶν τούτων.

Ἐπιμενούσης τῆς ὀθωμανικῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προδοτικῆς ἐκείνης τοῦ Ζωγρά- φου συνθήκης καὶ ἐξακολουθούσης τῆς ἀπογραφῆς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δραστη- ρίως ἐκ μέρους τῆς τότε διεπούσης τὴν τύχην τοῦ ἐλληνικοῦ Ἔθνους ἀπολύτου Μοναρχίας τοῦ Ὀ- θωνος, διεκόπη αὕτη (ἢ ἀπογραφὴ) ἐκ τῶν ζωηρῶν παραστάσεων ἐνὸς καὶ μόνου συμπολίτου μας ἐκ τῆς ἀνω Σύρου καταγομένου σκυτοτόμου, ὅστις ζῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει, παρουσιασθεὶς ἐνώπιον τοῦ προξένου καὶ ἀπαιτήσας νὰ ἐγγραφῶσι τὰ τέκνα του εἰς τὸ Μητρώον τοῦ προξενείου, ὡς ἀπολαύοντα τῶν δικαιωμάτων τῆς ἐλληνικῆς ἰθαγενείας καὶ

τοῦ προξένου καὶ τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων τοῦ προ- ξενείου ἀρνούμενων τὴν καταχώρισιν ἐνὸς ἐκ τῶν τέκνων του, γεννηθέντος ἐν Κωνσταντινουπόλει, σφοδρὰ ἠγέρθη ἐρὶς μεταξὺ τοῦ φιλοπάτριδος Συρίου καὶ τῶν προξενικῶν ὑπαλλήλων καὶ εἰς χεῖρας ἦλθε τὸ σμῆνος τῶν ὀργάνων τῆς Ἑλλ. ἐξουσίας κατὰ τοῦ ἐνὸς καὶ μόνου τούτου Ἑλλήνου, τοῦ ὁποίου ἢ σιθιβαρὰ χεῖρ ἀπώθησε τοὺς κατ' αὐ- τοῦ τολμήσαντας καὶ διεσκόρπισεν αὐτούς.

Μετὰ τὴν σκηνὴν ταύτην, ἦτις παρ' ὀλίγον νὰ λάβῃ τραγικὸν χαρακτήρα, ἐπιμένοντος τοῦ Ἑλλη- νος εἰς τὴν ἐγγραφὴν τοῦ τέκνου του καὶ ἀπαι- τοῦντος χρηματικὸν ποσὸν ἐκ τοῦ Ταμείου τῆς πρεσβείας ὅπως τῷ χρησιμεύσῃ δι' ἐξόδα νὰ στείλῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐγκυον σύζυγόν του ἵνα μὴ τὸ τεχνησόμενον τέκνον του θεωρηθῇ βραχιάς, ὁ πρόξενος ἐκλείπει τὸ Μητρώον, διέκοψε τὴν ἀπο- γραφὴν, ἀνέφερε τὰ λαβόντα χώραν εἰς τὴν πρεσ- βείαν καὶ διεβιβάσθη ἢ ὑπόθεσις ἀρμοδίως εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν, ἣτις διέταξε νὰ μένωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν ἐξουσίαν τῆς ἀπογραφῆς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐπιτροπῶν συνεπειῶν, ἐκοῦσα δὲ ἀκούσα ἢ ἐλέω Θεοῦ δυναστεία τοῦ Ὀθωνος, ἐζήτησε τὴν ἀκύρωσιν τῆς συνθήκης, πιεσθεῖσα εἰς τοῦτο καὶ ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐπεχείρησε κατὰ τοῦ δημιουργοῦ αὐτῆς ἀνάθεμα. Καὶ ἠκυρώθη μὲν ἢ συνθήκη αὕτη ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορ- δάτου, τοῦ μεγάλου πολίτου καὶ πολιτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, μεταβάντος ὡς πρεσβευτοῦ ἐν Κωνσταν- τινουπόλει καὶ διεσκεδάσθησαν τὰ μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑλλήνων γεννηθέντα παράπονα καὶ ἐμετριά- σθησαν αἱ ἀπαιτήσεις διὰ τῆς ἀξιοπροπεοῦς συμπε- ριφορᾶς τοῦ συνετοῦ καὶ ἐπιδεξίου ἀνδρός, τοῦ ἀοι- δίμου Μαυροκορδάτου, ἀλλ' ἐδεινώθη ἢ θέσις τῶν Ἑλλήνων καὶ αὐθις μετὰ τὴν ἐκ Κωνσταντινουπό- λεως ἀναχώρησιν αὐτοῦ.

Τὸ ζήτημα περὶ αὐτοχθόνων καὶ ἑτεροχθόνων, ὅπερ ἀνεφύη ἐν τῇ ἐθνοσυνελεύσει τῆς Σεπτεμβρια- νῆς μεταπολιτεύσεως, τοσοῦτον ἐθράσυνε τὴν Πύλην, ὥστε ὄλων τῶν ἐν τῇ Τουρκίᾳ παρεπιδημούντων Ἑλλήνων τὴν ἰθαγένειαν ἠμφισβήτησε καὶ πλανη- θεῖσα ἐκ τῶν καταχθονίων ἐκείνων ἰδεῶν τοῦ κοζα- μπασισμοῦ τῆς Πελοποννήσου περὶ αὐτοχθονι- σμοῦ, ἐζήτησε καὶ πάλιν ἀπογραφὴν τῶν Ἑλλή- νων, πιστεύσασα εἰς τὰς διαβεβαιώσεις καθαρμάτων τινῶν τῆς Ἑλλάδος, ὅτι οἱ πλείστοι τῶν Ἑλλήνων ἢ ἀρνηθῶσι τὴν πατρίδα των, τὸν αὐτοχθονισμόν ἐκδικούμενοι. Ἐνεργηθείσης ὅθεν μετὰ πολλῆς σπουδῆς Γενικῆς ἀπογραφῆς τῶν ἐν Τουρκίᾳ Ἑλ- λήνων κατὰ τὰ 1844 ὑπὸ τῶν ἐλληνικῶν προξενι- κῶν ἀρχῶν, ἐμβρόντητος ἔμεινεν ἢ Πύλη ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος τῆς ἀπογραφῆς ταύτης, ἐξ ἧς προ- σεδόκα ἐλάττωσιν τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῇ ὀθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ, κατὰ τὰ 3/4 ματαιω- θεισῶν τῶν προσδοκίων τῆς, ἠμφισβήτησεν αὐθαι- ρέτως πολλῶν Ἑλλήνων τὴν ἐθνικότητα καὶ, ἐπελ- θούσης τῆς διακοπῆς τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλ- λάδος καὶ Τουρκίας ἐπὶ τοῦ Μουσουλικοῦ ζητήμα- τος, πάντας εθεώρησε μὴ ἀπολαύοντας τὴν Ἑλ- ληνικὴν Ἰθαγένειαν.

Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην Ἀυστρία καὶ Τουρκία ἐβου-

λεύοντο κατὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ συνειργάζοντο καὶ συνέπραττον καταπροδίδοντες πᾶν ὅ,τι ἐλληνικόν· τοιαύτη ἦν ἢ πολιτικὴ τοῦ Μετερνίχ «Ἐξόντωσις τοῦ Ἑλληνισμοῦ.» Ἐν ἐκ τῶν πολλῶν μέσων τὰ ὁποῖα μετέρχοντο αἱ δύο αὐταὶ Κυβερνήσεις, αἱ γνήσια αὐταὶ θυγατέρες τῆς τυραννίας, πρὸς ἐξευ- τελισμόν καὶ ταπεινώσιν τῆς Ἑλλάδος ἦν ἢ ἠμφι- σβήτησις τῆς ἰθαγενείας ἐκάστου Ἑλλήνου καὶ μετὰ ταύτην οἱ βραδισμοὶ, αἱ φυλακίσεις καὶ αἱ ἀρπαγαὶ περιουσιῶν ἐλληνικῶν, καταβροχιζόμε- ναι ὑπ' αὐτῶν τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν, ἄνευ τινὸς συστολῆς ἀπέναντι τοιαύτης καταστάσεως πραγ- μάτων ὁ ἐλέω Θεοῦ Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος, ὁ συ- νετὸς ἐκεῖνος Μονάρχης (ὡς εὐαρεστοῦνται τινες σήμερον νὰ τὸν ἀποκαλοῦσιν) οὐδόλως ἀπομακρυ- νόμενος τῆς ὀλεθρίας διὰ τὸν Ἑλληνισμόν πολι- τικῆς τῆς Αὐστρίας, ἐφθασεν εἰς τὸ σημεῖον καὶ αὐτόγραφον ἐπιστολὴν νὰ στείλῃ πρὸς τὸν Σουλ- τάνον, δι' ἧς καὶ ἑαυτὸν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐταπει- νωσεν ἐνώπιον ὄλου τοῦ κόσμου. Ἐάν δὲ μὴ ἐπήρ- κουν ἢ τὸ Μουσουλικοῦ σύστημα ἀνατρί- νάστιας ἐν Αὐστρίᾳ, καὶ κλονήσασα ἐκ θεμελιῶν τὴν Αὐτοκρατορίαν αὐτῆς, ἢ τὰ βωστικά ὄπλα δι- ἐσωσαν ἐν Οὐγγαρίᾳ, τὰ μισελληνικὰ σχέδια τῶν Τούρκων καὶ Αὐστριακῶν μέγανως ἤθελον βλάψει τὸν Ἑλληνισμόν· ἀλλὰ κἀλλαι μὲν βουλαὶ ἀνθρώ- πων ἀλλὰ δὲ Θεὸς κελεῖ. Τὸ ἄγιον καὶ παν- τοδύναμον πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Οὐγγαρίᾳ ὑπερισχύσαν ἐματαίωσε πᾶν κακόβουλον ἔργον τοῦ ἀπολυτισμοῦ καὶ ἐκ τῆς συγχύσεως ταύ- τῆς διεσκεδάσθησαν τὰ κατὰ τῆς Ἑλλάδος, τῆς Τουρκίας εὐρεθείτης ἀπροσδοκῆτως ἄνευ πιστοῦ συμβούλου.

Μετὰ τὴν ταπεινωτικὴν διὰ τὴν Ἑλλάδα λύσιν τοῦ Μουσουλικοῦ ζητήματος, κύψαντος τοῦ ἀγερῶ- χου Ὀθωνος τὸν αὐχένα ἐνώπιον τοῦ Τζελεπῆ Κωστάκη, διότι τοιαύτη ἦν ἢ ἀπόφασις τῆς Αὐ- στρίας, καὶ τὴν ἀνανέωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἐν βραχυτάτῳ χρονικῷ διαστήματι χιλιάδων Ἑλλήνων τὴν ἰθαγένειαν ἠμφισβήτησαν ἐν Κων/πόλει αἱ ὀθωμανικαὶ ἀρχαί, τὰ Διαβατήρια αὐτῶν κατακρατοῦσαι καὶ ἀρνούμι- ναι τὴν ἀπόδοσίν των, αὐθαιρέτως ἰσχυριζόμεναι ὅ- τι οἱ φέροντες αὐτὰ δὲν ἦσαν Ἑλληνες, ἐνῷ ἅπαν- τες ὁμολογουμένως ἦσαν αὐτόχρημα Ἑλληνες. Ὁ τότε πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Κων/πόλει, Σκαρλάτος Ῥωσσέτος, (νῦν Νομάρχης Κυκλάδων) ἀφοῦ ματαίως ἀπεπειράθη ν' ἀπαλλάξῃ τοὺς δεινο- παθόντας Ἑλληνας ἀπὸ τῆς ὀθωμανικῆς αὐθαι- ρεσίας, κατήγγειλε τὸν Νικόλαον Παλαμάρην, Τῆ- νιον μὲν, ὑπάλληλον δὲ ὀθωμανόν, διευθύνοντα τὸ Γραφεῖον τῶν Διαβατηρίων τῆς Υ. Πύλης, ὡς κα- ταχρώμενον τὴν εἰς αὐτὸν ἐμπειπιστευμένην ὑπηρε- σίαν ἐπὶ τῶν Ἑλληνικῶν Διαβατηρίων, καὶ τῆς κατηγορίας, στηριζομένης εἰς πλαστογραφίας τοῦ μισελλήνου κατηγορουμένου, ὑποστηρικθείσης σπου- δαίως καὶ ἐπιτυχῶς ἐκ τῶν γεγονότων, ὁ μὲν ὑ- πάλληλος οὗτος τῆς Πύλης Ν. Παλαμάρης ἐτέθη εἰς τὰς φυλακάς, οἱ δὲ ἠμφισβητούμενοι Ἑλληνες ἀνεγνωρίσθησαν, ἐπικυρωθέντων τῶν Διαβατηρίων τῶν ἀρμοδίως καὶ πᾶσα μεταξὺ Πύλης καὶ Ἑλ-

Προσβείας διενεχθεις περι ἀμφισβητουμένων Ἑλλήνων διελύθη.

Ἄλλ' ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις, τὸ διάστημα τοῦ κ. Ρωσσέτου, τὸ τοσοῦτον σωτήριον δι' τοὺς Ἑλληνας, τὸ κατατάραξαν ὄλους τοὺς κίλους τῶν μισελλήνων, ἐθεώρησε παράτολμον καὶ τὸν Πρόξενόν της ἐξεσφενδόνισεν εἰς Ἰωνίνα τὰ δὲ πράγματα ἐπανήλθον εἰς ἡν πάντες ἦσαν κατάστασιν, ὡς πρὸς τοὺς ἀμφισβητούμενους Ἑλληνας, ὧν ὁ ἀριθμὸς ἤξανε, τῶν Τούρκων πάντοτε δυστροπούντων εἰς πᾶσαν δικαίαν πρότασιν τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀμφισβητούντων τὰ ἀναμφισβήτητα, ἀνευ νομίμου λόγου ἀναντίρρητον δὲ ὑπάρχει ὅτι οἱ Τούρκοι εἰς ὅλας τὰς κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἀδικίας ἐπιθέσεις καὶ καταπίσεις τῶν εἶχον καὶ ἔχουσιν ἄρωγους μισελλήνας εὐρωπαϊούς· οὐδεὶς ὅμως ἐβλαψεν ἐξ αὐτῶν τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τοσοῦτον τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων, ὅσον τὰ ἐβλαψεν ἡ ἀβελτηρία, ἡ ἀγνοία, ἡ μωρία, ἡ ἀκηδεΐα τῶν Ἑλληνικῶν Κυβερνήσεων καὶ αἱ φρενοτροπίαί τῶν πολιτευομένων ἐν Ἑλλάδι καὶ αἱ καταχρήσεις τῶν προξενικῶν ἑλληνικῶν ἀρχῶν ἐν Τουρκίᾳ, ἡ διαγωγὴ τῶν ὁποίων κατήντησε παροιμιώδης· τόσα πολλὰ δύναται νὰ γράψῃ τις περὶ τούτων, δι' ὅσας πρὸς τὴν κοινὴν πατρίδα ἐπροξένησαν ζημίας, ὅσα οὐδέποτε ἐγράφησαν, τὰ ὅποια χάριν τῆς πατρίδος ἡμῶν ἀποσιωπῶμεν.

Δὲν δυνάμεθα ὅμως νὰ παρέλθωμεν ἐν σιωπῇ καὶ τὴν τελευταίαν διαγωγὴν τῶν πηδαλιούχων τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, ὡς πρὸς τὰς διαπραγματεύσεις τῶν μετὰ τῆς Τουρκίας πρὸς λύσιν τοῦ ζητήματος τῆς ἑλληνικῆς ἰθαγενείας, αἵτινες κατ' οὐδὲν διαφέρουσι τῆς Ζωγραφίου Συνθήκης καὶ νὰ μὴ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν παντὸς φιλοπατρίδος Ἑλλήνου, πρὸς περιστολὴν τῶν ἀντεθνικῶν ἐνεργειῶν τῶν πολιτικῶν μας. Οἰοιδήποτε καὶ ἂν ἦναι οἱ κατηλεθμένοι τὰ ἐθνικά μας συμφέροντα εἴτε ἐκουσίως, εἴτε ἀκουσίως, εἴτε ἐν γνώσει εἴτε ἐν ἀγνοίᾳ διατελοῦντες τῆς προσγινομένης ἡμῶν ἐθνικῆς βλάβης, δέον, μὰ τὰς σκιάς τῶν ὑπὲρ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἑλληνικοῦ γένους πεσόντων, νὰ τιμωρηθῶσι παραδειγματικῶς. Ἄς ἐξεγερθῇ καὶ αὐτὸς ἡ κούρη τῆς πατρίδος καὶ τοῦ κ. Ρωσσέτου διεσπαρμένον Ἑλλήνων, ἀπαιτούσα τὴν τιμωρίαν καὶ τούτων, διότι κατ' οὐδὲν θὰ ὠφελήσῃ ἡ τιμωρία τῶν στηλιτῶν, ἐὰν μὴ τιμωρῶνται παραδειγματικῶς ἅπαντες καὶ ἀνεξαιρέτως οἱ ὑποπίπτοντες εἰς τοιαῦτα λάθη πολιτικοί μας, ἰσοδυναμοῦντα μὲ τὸ ἐγκλημα τῆς προδοσίας τῶν κοινῇ τῇ πατρίδι συμφερόντων.

Ἡ κατηγορία δὲν εἶχεν ἀνάγκη νὰ ἀναίρεση τὰς κατ' αὐτῆς αἰτιάσεις, ὡς φύσει ἀσθενεῖς. Ἀρκεῖ διὰ τὴν Βουλὴν καὶ τὴν ἀπάθειαν τῆς ἐνεργείας της αὐτὴ ἡ ἀντίθεσις τῶν συνηθῶρων, ἀρκεῖ ὅτι οἱ ὑπουργοὶ διαμαρτύρονται ὅτι ἡ ὑπερασπίσις τῶν θὰ κολοβωθῇ ἀν' ὑπερισχυσίαν ἢ ἀπόρριψιν τῆς Βουλῆς. Κατεβλήθη φροντίς νὰ πιστευθῇ ὅτι ἡ δίκη αὐτὴ εἶναι στερηματικὴ ὁ καιωμάτων τοῦ ὑπουργοῦ. Ἄν ἡ δικαιοδοσία τῶν ὑπουργῶν ἔχη παρέκκλησιν τινα, ἀν' ἐκείνην εἶναι ὑπὲρ τῶν ὑπουργῶν καὶ οὐχὶ κατ' αὐτῶν. Κατὰ τὸν Μικώλεϋ ἡ πρὸς τὴν Βουλὴν δοσιδικία τῶν ὑπουργῶν εἶναι ἡ μεγαλύτερα κατὰ τὴν φύσιν τοῦ αἵματος. Οὐτε φρενὶ δικαιωμάτων ἢ δοσιδικία αὐτῆ καὶ ἀπορῶ πῶς ἐγένετο τοιοῦτο παράπονον ὅτι δὲν ἐξομιοῦνται οἱ ὑπουργοὶ μὲ τοὺς κοινοτέρους κακούργους. Τὴν περὶ τὴν χρῆσιν τῶν ἐνδικῶν μέσων στερῆσιν ἀναπληροῖ ἡ ἐγγύησις τῆς καταρτίσεως τοῦ δικαστηρίου· τοῦτο εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν νομοθεσίαν μας.

Ὡς πρὸς τὸ κύρος τῶν πράξεων τῆς Βουλῆς ἐγένετο κραταιοτάτη μάχη· αἱ ἰδέαι ἡμῶν ἐν τῷ ἀγῶνι τούτῳ κατήχθησαν καὶ τὴν ἰδέαν ταύτην ἀντὶ τῶν ἐπιχειρημάτων δύο συνηθῶρων τοῦ μὲν ἰσχυρισθέντος ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀντὶ τῶν ἐπιχειρημάτων ἐκ τῶν Ἀγγλικῶν νόμων, τοῦ δὲ ὅτι δὲν πρέπει ἐκ τῆς Γαλλικῆς νομοθεσίας. Ἀρκεῖ ὅτι μᾶς ἀπαγορεύουν διὰ ν' ἀνατρέξωμεν εἰς ἔθνη, ὅπου διδεται πολλάκις νὰ ἐξετασθῶσι τοιαῦτα ζητήματα. Εἰς τὰς ἐνεργείας της ἡ Βουλὴ ἐστηρίχθη ἐπὶ τῆς λέξεως κατηγορεῖν. Ῥητῶς καὶ σαφῶς ὀρίζονται τὰ ἔργα τοῦ δικαστηρίου· Ῥητῶς καὶ σαφῶς τὰ ἔργα τῆς Βουλῆς. Ἐὰν ἡ λέξις κατηγορεῖν εἶναι δεκτικὴ ἀμφισβήτησεως ἢ λέξις δικάζειν δὲν ἐπιτρέπεται ἐξήγησιν ἄλλων. Ἀποὺ τὸ δικαστήριον ἡμῶν κέκληται ἀπλῶς νὰ δικάσῃ, βεβαίως ἡ Βουλὴ ἔχει τὰ δικαιώματα πάντα τὰ πρὸς τὴν δίκην. (Φέρει καὶ ἄλλων μαρτυρίαν ἐκ τῆς νομοθεσίας μας ὅτι ἡ λέξις κατηγορεῖν ἔχει αὐτὴν τὴν ἔννοιαν ἣτοι περιλαμβάνει ὅλα τὰ δικαιώματα τοῦ δικαστηρίου ἐκτὸς τοῦ δικάζειν). Εἰς τὰ πρακτικὰ τῆς ἐθνοσυνελεύσεως τοῦ 1863 ἐγένετο μνεΐα ὅπως ὅχι μόνον ἔχη τὸ δικαίωμα ἡ Βουλὴ νὰ κατηγορῇ ἀλλὰ καὶ νὰ δικάσῃ· ἐξενίκησεν ἡ γνώμη νὰ δικάζωνται παρὰ τοῦ δικαστηρίου, ὅπως κληρώνεται σήμερον μὲ τὴν ὑπερισχυσασαν γνώμην συνεφώνη καὶ ὁ κ. Σαρβάς, ὅστις ἐν σελ. 700 τοῦ βου τοῦμο τῶν πρακτικῶν ἀνεκέρησεν ὅτι τὸ δικαστήριον θὰ δικάζῃ μόνον εἰς τὰ οὐσιαστικά δικαστήρια, τὸ δὲ δικαίωμα τοῦ παραπέμπειν, τοῦ ἐκδιδεῖν ἐντάλματα ἀνήκουσιν εἰς τὴν Βουλὴν.

Μὴ γενομένης δὲ μνεΐας περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας τοῦ δικαίωμάτος της, ἡ Βουλὴ κυριαρχικῶς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ κανονίσῃ τὸν τρόπον τοῦτον καὶ ἐν τούτοις ἡ Βουλὴ ἐλεπτολόγησεν ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα κατ' ἀρχὰς ἐσχηματισμένην ἐπιτροπὴν ἣτι μετὰ πολλὰς ἡμέρας ἔφερε τὴν γνώμην ὅτι ὑπάρχουν στοιχεῖα ἐγγλήματος· ἐξελέγησεν ἀκολούθως ἀνακριτικὴν ἐπιτροπὴν, ἐπιφυλάξασα εἰς ἑαυτὴν τὰ δικαιώματα τοῦ συμβουλίου. Δὲν εἶνε μάταιος ὁ ἀγῶν ὅτι συνεχωνεῖται ἡ κατηγορούσα ἀρχὴ καὶ ἡ δικάζουσα; ἀποὺ ἐνώπιόν σας ἔχετε αὐτὰς διακεκριμένας; Μὴ θέλετε νὰ πρᾶσθῃτε ὅτι κατεπατήθησαν οἱ Νόμοι διὰ νὰ ἀντιποιηθῇ τὸ δικαίωμα τοῦτο ἡ Βουλῇ. Ποῦ εἴρον ἐν τῇ νομοθεσίᾳ μας ὅτι ἡ δικάζουσα ἀρχὴ ἔχει τὸ δικαίωμα καὶ νὰ παραπέμπῃ, ἀποὺ εἰς τὸν λαβόντα μέρος ἐν τῇ προδικασίᾳ δικαστὴν δὲν ἐπιτρέπεται οὔτε νὰ μετασχη εἰς τὴν δίκην. Τὸ ζήτημα τοῦτο συμφώνως πρὸς τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν τοῦ συντάγματος ἔλυσε τὸ δικαστήριόν σας αὐτό· ἀλλ' ἡμεῖς ἠθελήσαμεν νὰ γείνη πᾶσα συζήτησις περὶ αὐτοῦ ὅπως πεισθῇ ὁ κόσμος ὅτι θρησκευτικὴ εὐλάβεια πρὸς τοὺς Νόμους κατεδείχθη. Ἀναφέρει τὴν γνώμην τοῦ κ. Σαρπόλου, ὅστις λέγει ἐν τῷ συνταγματικῷ δικαίῳ τοῦ τοῦ δικαστηρίου δικάζει χωρὶς νὰ ἐξετάσῃ ἂν ἦτο ἢ μὴ ἀρμόδιον.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν θὰ ὑποστηρίξῃτε βεβαίως τοιαύτην γνώμην;

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. Οὐχί, διὰ τὸν λόγον, ἂν εἶπον.

Ἡ Συνέλευσις ἐπέδωκε νὰ γείνη εἰδικὸς περὶ εὐθύνης Νόμος· ἀλλὰ τὸ ἀρθρ. 80 τοῦ συντάγματος περιλαμβάνει πλείονα ἀδικήματα ἢ ὅσα ἠθελε περιλάβει εἰδικὸς Νόμος· καὶ τὴν εὐρυτάτην ταύτην δικαιοδοσίαν τῆς Βουλῆς ἀνεγνώρισεν ἡ συνέλευσις. Ἀλλὰ ὁ ὑπουργὸς θεωροκρηθεὶς παρέβη Νόμον; καὶ παρέβη αὐτὸν κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του;

Ἐπεστηρίχθη ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐκκλησιαστικῶν δὲν εἶναι παρὰ μόνον διαγγελεὺς ἢ ταχυδρόμος μεταξὺ συνόδου καὶ Βασιλέως. Διμαρτύρομαι κατὰ τῆς ἰδέας ταύτης μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς μου. Δὲν θεωρῶ γενναῖον νὰ θέλωσι νὰ ῥίπτωσιν εὐθύνην ἐκεῖ ὅπου οἱ Νόμοι ἠθέλησαν νὰ μὴ ῥίπτεται τοιαύτη.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΟΠΟΥΛΟΣ. Ἡμεῖς λέγομεν ὅτι οὔτε ἡμεῖς οὔτε ὁ Βασιλεὺς εὐθύνεται.

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. Ἐλησμώνησα, βεβαίως ὅχι ὁ κατηγορούμενος, ὅτι τὸ ἀρθρ. 30 τοῦ Συντάγματος κηρύττει ὅτι οὐδεμίαν πράξιν τοῦ Βασιλέως ἰσχύει ἀνευ τῆς προσυπογραφῆς τοῦ ὑπουργοῦ, ὅστις καθίσταται οὕτως ὑπεύθυνος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶπον οἱ συνήγοροι ὅτι ὁ Βασιλεὺς διορίζει ὁ ὑπουργὸς καὶ εἶναι ὑπεύθυνος, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἐκ τῶν καθηκόντων του νὰ διορίζῃ ἐπισκόπους.

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. Ὅλα τὰ πράττει ὁ Βασιλεὺς, ἀλλὰ ταῦτα διὰ τῶν ὑπουργῶν του.

ΒΑΣΙΛΕΥΣΟΠΟΥΛΟΣ. Αὐτὰ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐμιλήσῃτε κύριε Βασιλεῦσ-σούπουλε· ὅταν εἶναι ἀνάγκη, θὰ σᾶς εἶπω ἐγώ.

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. Εἶναι ἀπλοῦς ταχυδρόμος ἢ ἀσκεῖ αὐτοὺς τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν;

(Ἀναφέρει λόγους τοῦ Βαλασσοπούλου.) Κατὰ τὴν ἀπολογία του, λέγει ὁ Βαλασσοπούλος, ὅτι ἰδοὺ ἐπὶ πόλων λόγων ἐστήριξε τὴν ἐκλογὴν, ἣν ἔκαμεν ἐκ τῶν ἐπισκόπων.

Τότε μόνον δύναται νὰ εἶπῃ ὅτι δὲν παρέβη τὸ καθικόν του, ὅταν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἔννοια τοῦ Νόμου εἶναι, ὅτι δίδει εἰς τὸν ὑπουργόν τὸ δικαίωμα τοῦτο τῆς ἐκλογῆς ὅπως ἀνεῦρη τίς τῶν ὑποψηφίων προσφέρει περισσότερα χρήματα. Περιμένω ν' ἀκούσω τοιαύτην γνώμην. Ὁ εἰς συνήγορος εἶπεν ὅτι τὰ προσόντα τὰ ἐπισκοπικὰ ἐξετάζει ἡ συνέλευσις, ὁ δὲ ὑπουργὸς ἔχει νὰ ἐξετάσῃ ἄλλα. Ἦστω· ἀλλὰ βεβαίως δὲν θὰ θεωρήσῃ ὡς ἔχοντα προσόντα τὸν ἀξίον καθαίρεσως. Ἐκ τῶν Νόμων ἐξελέγχεται ὅτι ἡ Ἐκκλησία δὲν δύναται νὰ προσῇ εἰς οὐδεμίαν πρᾶξιν ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τῆς πολιτικῆς ἀρχῆς· αἱ ἀποφάσεις τῆς συνέλευσις δὲν δύναται νὰ ἐκτελεσθῶσιν εἰμὴ διὰ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ ὑπουργοῦ, αἱ δὲ ἀνευ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Βασιλέως.

Κατηγόρησεν ὁ κ. Κόκκινος τὸν κληρικὸν Δεπάσαν ὅτι δὲν κατήγγειλεν ἀμέσως τὴν πρᾶξιν· ἀλλὰ τί λέγει περὶ τοῦ ὑπουργοῦ ἐκεῖνου, ὅστις ἀπαιτῶν νὰ λαμβάνῃ δῶρα δὲν σπεύδει νὰ καταγγείλῃ τοῦτον, ἀλλὰ τὸν ἀναβιβάζει ἐπὶ τῆς ἐδρας τῆς ἀρχιερωσύνης;

Ἡδυνάμην νὰ παραπέμψω τοὺς δίσχυριζομένους ὅτι δὲν εὐθύνεται ὁ Νικολόπουλος εἰς τὴν κατηγορίαν, δι' ἣς ἀποδεικνύεται, ὅτι, ὅπως διατυπῶνται τὰ ἐγκλήματα, περιέχουσι στοιχεῖα κκουρηγμάτων. Ἐπαρξούσης κατηγορίας ἐπὶ συστάσει, ὁ χαρακτηρισμὸς τῆς πράξεως τῶν συστασιωτῶν ὁ διδόμενος ὑπὸ τοῦ ἐνὸς συστασιωτοῦ εὐθύνει καὶ τὸν ἄλλον, ἢ δὲ ὑπαρξῆς τῆς συστάσεως εἶναι εἰς τὴν εὐσίαν. Τινὲς νομοδιδάσκαλοι Γάλλοι ὡς ὁ Faustin Hélie δίσχυρίζονται τὸ ἐναντίον· ἀλλὰ κατὰ τῆς ἰδέας ταύτης ἀντιστρατεύεται καὶ ὅλη ἡ Γαλλικὴ νομολογία καὶ ἡ λοιπὴ χορεία τῶν ἐπιστημόνων. Δὲν ἐνθυμούμαι ἐὰν ὁ κ. Τυπάλδος ὑποστήριξεν ὅτι δὲν ὑπάρχει σύστασις, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἐπιλογὴν καὶ ἔγκρισιν. Ἀλλὰ συναπεράσαι νὰ δωροδοκῆθῃ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶναι ἄλλη ἔννοια ἂν δὲν ἦτο συνεργός;

ΒΟΥΛΗ. Ἐρωτοῦν πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ τὸν συντρέξῃ ἀποὺ τὰ ζητήματα δὲν ἦλθον εἰς ὑπουργικὸν συμβούλιον. Καὶ θεωροῦν ὀλίγην συνδρομὴν αὐτὸ τὸ νὰ μὴ ἔλθουν εἰς ὑπουργικὸν συμβούλιον; Δὲν ἐνδιατρίβω εἰς τὰς περὶ ἐκδιδάσεως ἐνστάσεις.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τὰ στοιχεῖα τὰ περιλαμβανόμενα εἰς τὴν κατηγορίαν, λέγουσιν, δὲν εἶναι τὰ ἀναγκαῖα τῆς ἐκδιδάσεως.

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. Ἐκ τῶν λεπτομεριῶν ἢ περιέχει ἡ κατηγορία καταδεικνύονται τὰ στοιχεῖα τῆς ἐκδιδάσεως, καταδεικνύεται ὅτι ἡ ἀπειλὴ ἠκηθή οὕτως· ἠπειλήθησαν ὅτι, ἂν δὲν καταβληθῶν ποσὰ δὲν θὰ καταλάσσουν τὸ ἀρχιερατικὸν ἀξίωμα καὶ διὰ τῆς ἀπειλῆς ταύτης ἐξεβιάσθησαν οἱ ὑποψήφιοι καὶ ἔδωσαν δῶρα.

Ὡς πρὸς τὴν μερικὴν ἀρμοδιότητα, εἶπον οἱ συνήγοροι ὅτι ἡ Βουλὴ προέβη εἰς παραπομπὴν τῶν ἐπισκόπων διὰ νὰ μὴ φανῇ παραπέμψασα τοὺς ὑπουργοὺς ἐκ φατριασμοῦ κινουμένη. Ἀλλ' ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τοῦτο διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὸ δικαστήριον ὅλην τὴν ὑπόθεσιν. Ἐπὶ τὸ ὄρθον τῆς ἐπιστήμης ὁ Μώλλ ὑποστηρίζει τὸ ἀδιαίρετον τῆς δίκης· ὑπὲρ ἐμοῦ ἔχω καὶ τινὰς ἐκ τῶν κατηγορουμένων· ἀλλὰ καὶ ἂν ἡ γνώμη μου δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰ διδάγματα τῆς ἐπιστήμης, δὲν ἦνε δεκτικὴ ἐξηγήσεων διαφορῶν· ὀφείλομεν νὰ ἐκλέξωμεν μίαν πρὸς πᾶσιν δὲ τὴν συμφωνοτέραν πρὸς τὴν ἐπιστήμην. Ἐν τῷ ἀρθρ. 510 τῆς ποιν. δικονομίας πρὸ τοῦ συντάγματος, τῷ ἀναφερομένῳ εἰς τὴν στρατιωτικὴν δίκην καὶ ἐπὶ τῆς ἐκτάκτου ἐκείνης διαδικασίας τῶν ὑπουργῶν, ὁ Νόμος παρέπεμψε καὶ πάντας τοὺς συνεργούς. Τὸ Σύνταγμα αὐτοῦ ἐνώπιόν τῆς Βουλῆς — βεβαίως ὅμως τὰ λοιπὰ ἀρθρα τῆς δικονομίας ἰσχύουν. — Καὶ εἶναι συγχρόνως ἄσπον περὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως νὰ ἐκδοθῶσι δύο ἀποφάσεις. Ἀλλὰ καὶ οἱ συγκατηγορούμενοι τῶν ὑπουργῶν κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, ἔχουσι καθῆκον νὰ μὴ ἀφαιρέσωσιν ἀπ' αὐτοὺς τὰ μέσα τῆς ὑπερασπίσεώς των.

Ὡς πρὸς τὴν ἐνοστάσιν νὰ χωρισθῇ ἡ δίκη διὰ τοὺς ἐπισκόπους, ἀναφέρωμαι εἰς ὅσα ὁ κ. Μελισσοῦργος εἶπεν. Τὸ ἐγκλημα τῶν ἐπισκόπων, τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν λοιπῶν εἶναι ἐν καὶ τὸ αὐτό· εἶναι ἐν ὅλον δῶρα ἀναπόσπαστον. Ἐὰν οἱ ὑπουργοὶ ὑπήγαντο εἰς τὸ Ἐρετεῖον, δὲν θὰ παρέσυρον καὶ τοὺς λοιπούς; δικτὶ αὐτὴ ἡ διαφορὰ; θὰ ἦτον δὲ περίεργον οἱ μεσίται νὰ ὑπαχθῶσιν εἰς τὴν αὐτὴν τῶν ὑπουργῶν δικαιοδοσίαν, καὶ αὐτοὶ οἱ δόντες τὰ δῶρα ὅχι. Τὸ ἐγκλημα τῶν ὑπουργῶν θὰ ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐκτελεσθῇ ἀνευ τοῦ ἐγκλήματος τῶν ἐπισκόπων, ὥστε ἡ συνάφειν εἶναι μεγίστη. Διὰ τοῦ λόγους τούτους καὶ ἀδίκος εἶναι ἡ ἐνοστάσις τῆς ἀναρμοδιότητος καὶ μὴ νόμιμος. Αἱ διαμαρτυρήσεις αὗται ἐγένοντο καὶ κατὰ τῆς κοινῆς διαδικασίας; Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν τις, ἐνώπιον τοῦ ὁποῦ νὰ δώσῃ δίκην τῶν πράξεων των, ἐὰν ἐπράξαν. Δὲν θέλω νὰ ἐξηγήσω τὰ αἴτια τοῦ φαινομένου τούτου· ἐνόμισα ὅμως καθῆκόν μου νὰ τὸ ὑποβάλω.

ΕΙΔΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ.

Συνεδρίασις Ε'. τῆς 31 Ἰανουαρίου 1876.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΛΒΗΣ.

Τὴν 11ην καταλαμβάνουσι τὰς ἐδρας τῶν οἱ δικασταί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Εἶναι παρόντες ὅλοι, οἱ κατηγορούμενοι, οἱ συνήγοροι, οἱ μάρτυρες;

Πάντες παρόντες.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Οἱ συνήγοροι πρέπει νὰ προσέχωσι πολὺ εἰς τὰς φράσεις των. Εἰς τούτων ὁ κ. Τυπάλδος· χθὲς παρεστράπη διὰ τούτων προσβάλλεται καὶ τὸ δικαστήριον καὶ αὐτοί. Ἀναγίνωσκον φράσιν τινα τοῦ κ. Τυπάλδου κατ' ἣν εἶπε ὅτι ἡμεῖς κατὰ τὰς Ἀποκρίτω κομπεδομένη τὴν πολιτείαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ πολιτεία καὶ ἡ ἐκκλησία διὰ τῆς παραπομπῆς εἰς δίκην μελῶν τινῶν αὐτῆς δὲν πομπεύεται, ἀλλ' ὠρίζεται. Πρέπει ν' ἀφαιρέσωμεν τὴν ἐπικρατήσασαν πρόκλησιν, ὅτι ἡ Ἑλλάς συγχωρεῖ νὰ παραβιάζωνται οἱ Νόμοι της. Ἐπειτα καὶ ἐγὼ προσβάλλομαι.

ΤΥΠΑΛΔΟΣ. Δικαιολογεῖται ὅτι δὲν εἶπε τὴν φράσιν ἀγρυπτικῆν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Καθίσατε κάτω.

ΔΡΟΣΙΝΟΣ. (συνήγορος Οἰκονομοπούλου). Μίαν μόνον ἐνσχυσιν κάμνω περὶ εἰδικῆς ἀναρμοδιότητος.

ΧΑΡΙΤΑΚΗΣ (κατηγορούμενος). Ζητεῖ τὸν μὴ χωρισμόν.

ΒΟΥΛΗΠΩΤΗΣ. Εἶναι ἤδη καιρὸς νὰ στραφῶμεν καὶ εἰς τοὺς νόμους μας, μετὰ τὰς ἐκδρομάς εἰς τὰς σοφὰς καὶ πολυδαίδαλους ξένας νομοθεσίας. Ὑπεβλήθησαν ἐνστάσεις γενικῆς, μερικῆς, μερικωτάτης ἀναρμοδιότητος. Ἐπίσης καὶ ὅτι κακῶς ἡ Βουλὴ προέβη εἰς τὰς ἐργασίας της.

Ταῦτα εἶχον νὰ εἶπω ὡς περιττὴν ἴσως συμπλήρωσιν τῶν ἐκείνων πληρεστάτων ὁμιλιῶν τῶν συναδέλφων μου. Δὲν αἰσθάνομαι τὸ καθήκον νὰ ἐπεκταθῶ κατὰ τῶν ὑπαίτιμων περὶ ἐμπαθοῦς ἐνεργείας τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ὅτι φρονῶ ὅτι καὶ τὸ δικαστήριον καὶ τὸ κοινὸν ἐπέισθησαν ὅτι οἱ ὑπαίτιμοι ἦσαν ἀβάσιμοι. Τὴν ἰδέαν δὲ ὅτι καλύπτει τοὺς ὑπαίτιμους πολιτικὸν συμφέρον ἀποκρούει ὁ πατριωτικὸς τῶν συνηγόρων. Ἡ βουλὴ εἰς τὰς ἐνεργείας τῆς προέβη μετ' ἀπαθείας καὶ ἐμβριθείας. Πολιτικὴν ἀντιπάθειαν ἡ βουλὴ οὐδεμίαν ἔχει κατὰ τῶν ὑπουργῶν ὑπομνηστικῶ δὲ ὡς ἂν ὅτι ἀπορμήν ὑπέβη φίλος καὶ ὁμόφρων αὐτῶν. Ἡ πρώτη κατηγορία ἐγένετο ἀπὸ τὸν «Αἰών», ἐφημερίδα ἰδικῆν των ἀναφερούσα ὅτι δύο ὑπουργοὶ ἐπώλουν τὰ ἀρχιερατικὰ ἀξιώματα. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην βουλὴ, ἐλληνικὴ βουλὴ δὲν ὑπῆρχε. Μετὰ ὀκτὼ μῆνας εἰ γνήσιοι ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους ἦλθον, καὶ ὁμιλοῦντες φέροντες, περιέχων τὰς 150 μαρτύρων καταθέσεις, ἔκρουσε τὰς θύρας τοῦ βουλευτηρίου. Ἡ βουλὴ διώρισεν εἰσαγγελικὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἀπεφάσισε νὰ διατυπώσῃ τὴν κατηγορίαν. Ἡ βουλὴ προβαίνει ἕως ἐκεῖ, δυσπιστοῦσα μάλιστα πρὸς τὰς ἐνεργείας ἀνωτάτων λειτουργῶν τῆς δικαιοσύνης. Ποτὲ δὲ δὲν μένει ἀμετάτρεπτον τὸ κατὰ τῶν ὑπουργῶν κοινὸν μῖτος μετὰ ὀκτὼ μῆνας, ὅταν ἀδίκως ἐξηγήθη. Συγκομίζεται ἡ συλλεχθεῖσα παντοδαπὴ ἀπόδειξις, καὶ ἡ βουλὴ τότε μόνον παραπέμπει. Ἐάν μία κοινωνία ὀλοκλήρως ἐπλανήθη, ἡ βουλὴ δὲν πταίει ἔάν ἡ κοινωνία εἶπεν ἀλήθειαν, ἡ βουλὴ μετ' ὑπερφανείας ἀντιποιεῖται τὸν τίτλον καθήκοντος καὶ πρὸς τὴν πολιτείαν καὶ πρὸς ἑαυτήν. Ἄς ἀποδείξῃ ἡ ὑπεράσπισις ὅτι ἀδύνατον εἶναι λειτουργῆσαι τῆς ἐκκλησίας νὰ διαπράξῃ τοιαῦτα μυσρὰ ἐγκλήματα. Ἡ βουλὴ συνησθάνθη ὅτι ὑπέρτατον ἐπιβάλλεται αὐτῇ καθήκον ν' ἀποδείξῃ ὅτι μία κοινωνία ἐψεύσθη, ἢ ὅτι ὅλοι οἱ Ἕλληνες εἶναι ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νόμου καὶ ὅτι αἰσθάνεται τὰς πληγὰς τῆς καὶ θέλη νὰ καυτηρήσῃ αὐτάς. Θέλουσιν οἱ συνήγοροι νὰ εἰπουν ὅτι ἐνέργουν ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ μέλλοντι ὑπουργῶν, ὑπὲρ τῶν κατηγορῶν ἔξ ὀνόματος λοιπὸν τῆς βουλῆς, ἀποκρούω τὴν ἰδέαν ταύτην ἡ βουλὴ, ἐρμηνεύουσα καὶ ἐφαρμόζουσα τοὺς περὶ εὐθύνης νόμους, ἔδειξε σεβασμὸν πρὸς τοὺς νόμους καὶ κατεδείχθη ὅτι οἱ βουλευταὶ εἶναι πρόθυμοι νὰ ὑποστῶσι πᾶσαν ποινήν ἔάν παρεκκλίνωσι τοῦ καθήκοντός των, καὶ τοῦτο εἶναι ἐγγύχαις αἰσιωτέρου μέλλοντος. Καίτοι δὲν ἐλησρόνησαν οἱ πολιτικοὶ μας ὅτι ἡ βουλὴ δύναται νὰ σχηματισθῇ κατὰ διεσθαρμένην πλειοψηφίαν, ἀλλὰ φιλοσοφούντες ἐκ τῆς ἱστορίας, παρεδέχθησαν ὅτι αὕτη ἀμείβει τοὺς ἀδίκως κατηγορηθέντας.

Γίνεται διακοπὴ ἐπὶ 1/2 ὥραν, (ὥρα 1 1/2 Μ. Μ.)

ὥρα 2 Μ. Μ.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. «Κορυθαλὸς ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ποία ἡ θέσις του ἐν τῷ μέσῳ τῶν καλλικελῶδων ἀηδῶνων τῆς πρωτεύουσας;» Ἐάν ταῦτα εἶπε χθὲς ὁ γνωστὸς ποινικολόγος, πόσω μᾶλλον ὀφείλω νὰ τὸ εἶπω ἐγώ; ἀλλὰ καθήκον μοι εἶναι ἐπιβεβλημένον καὶ ὀφείλω νὰ τὸ ἐκπληρώσω. Ἡ ὑπεράσπισις οὐκ εἶπεν ὅτι ζητεῖ τὴν παρέμβασίν σας διὰ νὰ ἐπανορθώσῃτε παραθιασθέντας νόμους, κατακατηθέντας τύπους. Σὰς εἶπεν ὅτι θὰ γύσῃ ἡ Ἑλλὰς πικρὰ δάκρυα διὰ τὸ βῆμα, ὑπὲρ ἔκαμε καὶ πρὸς ὑποστήριξίν τῆς κατέφυγεν εἰς τὴν ἐπιστήμην. Πιστεύει ἡ ὑπεράσπισις ὅτι περὶ τούτου πρόκειται; Κατ' ἐμὲ ὄχι. Ὅτι δὲ καὶ ἡ ὑπεράσπισις δὲν πιστεύει, ὅτι λέγει, θὰ τὸ ἀποδείξω μετὰ τὰ γεγονότα.

Διότι ἡ ὑπεράσπισις τῶν πρακτόρων, τῶν ἐπισκόπων, τῶν ὑπουργῶν ἀναρεῖ αὐτὴ ἐκεῖνα ὅσα ὑποστηρίζει, λέγει ὅτι ἦσαν ὁμόδοιοι καὶ λέγει ὅτι ἦσαν ἀναμύδοιοι. Ἐπομένως ἐκ τούτου δικαιούμαι νὰ συμπεράνω ὅτι αὐτὸ τὸ ὅποιον κάμνουν ἐπὶ πέντε ἡμέρας οὐδὲν ἄλλο δὲν εἶναι ἢ θέλουν νὰ καλύψωσι μετὰ τὸν τάπητα τῆς ἐπιστήμης τὸ κακούργημα, λησμονοῦντες ὅτι ὅσον πολῦτιμος καὶ ἂν ἦν ὁ τάπης καταθετὴν θὰ ἐξέλεθ ἡ δυσωδία. Προσπαθοῦσι νὰ ἀποφύγωσι τὴν συζήτησιν τῆς οὐσίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ὑπερασπισθοῦν ὅπως θέλουσιν.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Δὲν τὸ ἀνοῦμαι θέλω ὅμως νὰ εἶπω ὅτι αὐτὸ τὸ ὅποιον μᾶς λέγουσιν δὲν ἦνε ἐπιστημονικὴ ἀλήθεια.

Παραλείπω τὰ τῶν συνεργῶν ἔρχομαι κατ' εὐθείαν εἰς τὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων. Συμφέρον τῆς πολιτείας, τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους εἶναι ὁ χωρισμὸς τῆς δίκης τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν ἀρχιεπισκόπων. Τοιαῦτα λέγει ἡ ὑπεράσπισις. Λέγουσιν ὅτι ἡ βουλὴ παρενώρισε τὸ πρὸς τὴν ἐκκλησίαν σεβασμὸν πρὸς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐπισκόπων. Καὶ ἡ βουλὴ καὶ τὸ ἔθνος δὲν λησμονεῖ τὸ σεβασμὸν πρὸς τὴν ἐκκλησίαν.

Ἀλλὰ αὐτὰς ταύτας τὰς ἡμέρας εἶδε τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν μίτραν τοῦ ἀρχιεπισκόπου περιερχόμενα τὰ ἀγνῆς τὰς καρτείας τὰς λέσχας καὶ τιθέμενα εἰς πλειοδοσίαν, εἶδε τὸν ἀρχιεπισκόπον Ἀργολίδος νοσοῦντα καὶ ὅτι ὁ ἰατρὸς εἶπεν, ὅτι ἔχει ἀνάγκη νὰ λάβῃ ζωμὸν, ἤκουσε τὴν μητέρα λέγουσαν δὲν ἔχομεν ἢ 50 λεπτά, καὶ ὁ ἰατρὸς ἐπλήρωσε διὰ τὸν ζωμὸν, εἶδε μετὰ ταῦτα ἐκ τοῦ νεκροῦ ἀρχιεπισκόπου ἀγαγόμενὴν τὴν μίτραν, εἶδεν ὅλα ταῦτα καὶ τότε μία φωνὴ ἀγανακτικῶς ἐξῆλθε, καὶ ἡ φωνὴ αὕτη ἔλεγεν **ΤΙΜΩΡΙΑ! ΤΙΜΩΡΙΑ!**

Εἰς συνήγορος. Λέγει ὅτι ὁμιλεῖ ἐπὶ τῆς οὐσίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Οὐχὶ δικαιολογοῦν τὴν βουλήν δι' ὅσα τοὺς κατηγοροῦσατε.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Κραυγὴ ἀγανακτικῶς ἐξῆλθε τότε ἀπὸ τὰ στήθη ὅλου τοῦ ἔθνους.

Τιμωρία ἐκείνων οἵτινες προσέβαλον τὰ ἱερὰ τῆς ἐκκλησίας, τιμωρία ὅπως μὴ φανῶ ἐνώπιον τῶν ἔθνων ὅτι εἶμαι ἔθνος ἀνεχόμενον τοιαῦτα ἐγκλήματα. Ἡ φωνὴ ἀντήχησεν ἀπὸ τοῦ Γαινάρου μέχρι Λαμίας, ὅχι ἀντήχησεν ἡ φωνὴ ὅθεν ἦτο ὁρθόδοξον Ἑλληνικὸν στῆθος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Παρακαλεῖ τὸν ἀγορεύοντα νὰ ὁμιλῇ μετὰ μετριωπαθείας.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Παρακαλῶ τὸν κ. Πρόεδρον νὰ εἶνε ἐπιεικὴς διότι πολυχρόνιος συνήθεια εἰς ἄλλο περιβόλον ἀποκτηθεῖσα μετ' ἔκαμε νὰ ἀγορεύω μᾶλλον ἐλευθερίως.

Ἡ βουλὴ γνήσιος καὶ ἐλευθερώς συνεκλεχθεῖσα συνῆλθε καὶ ὁμοφώνως κατήγγειλλε τοὺς ὑπουργούς.

Ἡ βουλὴ δὲν ἐσύγχισε τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θέσιν τῶν κατηγορουμένων, ὡς ἐσύγχισαν αὐτὴν οἱ κατηγοροῦμενοι μετὰ τὸν ἀπόστολον Πέτρον. Ἡ ὑπεράσπισις συγχίζει τὴν ἀξιοπρέπειαν τῆς ἐκκλησίας μετὰ τὴν θέσιν τῶν κατηγορουμένων, ζητοῦσα νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς τὰ δικαστήρια τῶν Ἑρῶν.

ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μὴ παραττῆστε.

ΚΟΚΚΙΝΟΣ. Ὅτι εἶπεν ἡ ὑπεράσπισις τῶν ὑπουργῶν μὴ τὸ ἀναφέρετε εἰς τοὺς ἀρχιεπισκόπους.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Σεῖ; δὲν ὑπεστηρίζατε νὰ παραπεμφθῶσιν εἰς ἄλλο δικαστήριον;

ΚΟΚΚΙΝΟΣ.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Λοιπὸν ἡ ὑπεράσπισις ἐσύγχισε τὴν θέσιν τῶν κατηγορουμένων, διότι ἡ δίκη θὰ παραταθῇ ἔάν γίνῃ δεκτὴ ἡ ἐνστάσις των. Ἄρκειον νὰ εἶπωσιν, ἐξακολουθήσατε καὶ ἐπιταχύνετε ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοῦτο ἀπαιτεῖ τὸ συμφέρον τῆς πολιτείας, τῆς ἐκκλησίας, τοῦ ἔθνους.

Ὡς τέκνον πιστὸν τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας θὰ ἀπευθύνω παρατήρησιν ἐκ τῆς θέσεως ταύτης. Ἐπίσκοποι τῆς ἐκκλησίας ἔάν ἐν τῇ συνειδήσει σας ἔχετε τὸ ὅτι τὸ ἐγκλημα δι' ὃ κατηγορεῖσθε θὰ ἀποδειχθῇ, ἔλθετε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐξομολογηθῆτε εἰλικρινῶς καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἐξαγνισθῆτε ἐκ τῆς κοινωνίας καὶ νὰ ἀπαλλάξῃτε τὴν ἐκκλησίαν τῆς μομφῆς ὅτι 2—3 μέλη αὐτῆς ἐμολύνθησαν μετὰ τὸ ἐγκλημα.

Ὡς πρὸς τοὺς ὑπουργούς, ὀλίγα μόνον θὰ προσθέσω εἰς ὅσα εἶπον οἱ συναδέλφοι μου. Ἡ ὑπεράσπισις ζητεῖ νὰ ἀκυρωθῇ τὸ ἔνταγμα τῆς προφυλακίσεως. Εἶπον ὅτι ἡ πρότασις τῆς συνόδου εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπουργόν, ὅστι; ὀφείλει νὰ μεταβιβάσῃ τὴν πρότασιν εἰς τὸν βασιλέα. Μᾶς εἶπον ὅτι τῆς ἐκλογῆς οὗσης ἔργον βασιλικόν, ὀφείλομεν ν' ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἠπάτησε τὸν βασιλέα. Ταῦτα ἰσχυροσθησαν. Ἡ πρότασις τῆς συνόδου δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν ὑπουργόν λέγουσιν τοῦτο εἶναι βλασφημία.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Τί εἶπατε;

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Βλασφημία συνταγματικὴ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Τὴν ἀποσώσω ἀλλὰ ἐνθυμηθῆτε τὴν λέξιν καὶ θὰ ἴδετε κατόπιν ὅτι εἶχον δίκαιον νὰ τὴν εἶπω. Ἐάν λοιπὸν ἡ σύνοδος προτείνῃ δύο ζῶντας καὶ ἕνα νεκρὸν ὡς ἀρχιεπισκόπους, δύναται ὁ ὑπουργὸς νὰ φέρῃ τὴν πρότασιν εἰς τὸν βασιλέα; Τὸ ὑποχρεωτικὸν τῆς προτάσεως τῆς συνόδου δὲν εἶναι ἀπόλυτον παρὰ ὅταν αὕτη μὲν ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ νόμου. Ἡ ἀνικανότης αὕτη παρουσιάζεται μετὰ τὴν πρότασιν τῆς συνόδου, πρὶν ἢ ὁ ὑπουργὸς προβῇ εἰς τὴν ἐκλογὴν δὲν ὀφείλει ὁ ὑπουργὸς νὰ ἀναγγεῖλῃ τοῦτο εἰς τὴν σύνοδον; Τοῦτο βεβαίως δὲν δύναται ν' ἀρνηθῇ ἡ ὑπεράσπισις.

Παράβησις λοιπὸν καθήκοντος γίνεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ ὅταν γνωρίζῃ ὅτι ὁ ὑποψήφιος Α. ἢ Β. ἐγένετο μετὰ τὴν πρότασιν τῆς συνόδου ἀνάξιος, καὶ ὅμως προτείνῃ τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν εἶνε τοῦτο ἀληθές, εἶνε σύμφωνον μετὰ τὸ ἄγραφον σύνταγμα μᾶς, διότι καὶ ἡμεῖς εἴμεθα κατὰ τοῦτο ἄγγλοι καὶ ἔχομεν ἀγράφους νόμους, εἶνε ἀληθές ὅτι δὲν ὄφειλε ὁ ὑπουργὸς νὰ ἀναγγεῖλῃ τὴν ἀναξιοσύνην τοῦ ὑποψηφίου εἰς τὴν σύνοδον, διότι ἡ ἐκλογὴ ἦνε ἔργον βασιλικόν; Ὅχι δὲν εἶνε ἀληθές. Διότι οὐδέποτε ὁ βασιλεὺς εἶπεν εἰς ὑπουργόν ὅτι τοῦτον θέλω ἐγώ, ἀλλ' αἱ πρότασις τῶν ὑποψηφίων συζητοῦνται ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, καὶ διὰ πλειοψηφίας τῶν ὑπουργῶν ἀποφασίζεται τίς νὰ προταθῇ.

Εἶνε λοιπὸν ὅλος διόλου ἐσφαλμένον ὅτι ἡ ἐγκρίσις προῖ ἐρχεται ἀπὸ τὸν βασιλέα καὶ μόνον δημοσιεύονται ἀπὸ τὸν ὑπουργόν. Ἀναδιψᾶτε τὰ ἀρχεῖα τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ εἰς ὅλα τὰ περὶ ἐγκρίσεως διατάγματα, ἢ ἄλλο τὴν ῥῆσιν Προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ. Εἶπεν ἡ θὰ ἴδῃτε τὴν ῥῆσιν Προτάσει τοῦ ὑπουργοῦ. Εἶπεν ἡ ὑπεράσπισις ὅτι δὲν δύναμεθα νὰ στηρίζωμεν κατηγορίαν ἐπὶ ὑπεράσπισις, ὅταν δὲν ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐξῆπα κακούργημα, ὅταν δὲν ἀποδείξωμεν ὅτι ὁ ὑπουργὸς ἐξῆπα τὸν βασιλέα. Ἀλλὰ μήπως ὁ ὑπουργὸς καθὼς εἶπεν ἦλθεν εἰς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν «Μεγαλειότατε αὐτὸς ὁ ὑποψήφιος δὲ ἐγκρίνατε μοι προσέφερε τόσας χιλιάδας δραχμὰς, σὲ εὐχαριστῶ, Μεγαλειότατε, διότι σὲ ἐφώτισεν ὁ Θεὸς καὶ ἐγκρίνατε αὐτὸν καὶ ἐγὼ θὰ πάρω αὐτὰς τὰς χιλιάδας;» Τοῦτο εἶναι βλασφημία, εἶναι βλασφημία! ἠπάτησε τὸν βασιλέα διότι προτείνει αὐτὸς εἰς τὸν βασιλέα τὸν ὑποψηφίον (ἰλαρότης).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Μὴ γελᾶτε πρέπει νὰ λυπηθῆτε.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Ἰδοὺ τοῦ φθάνομεν λοιπὸν, ἔάν ἐπληθύνωμεν τὸ συμπέρασμα τῆς ὑπερασπίσεως. Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀμφιβολία ὅτι ὑπουργὸς παρεβίασε τὸ καθήκον του, ὅτι ἐξῆπα τὸν βασιλέα; Ἀλλὰ κατὰ τὴν ὑπεράσπισιν τοῦ κ. Νικολοπούλου πρέπει δι' αὐτὸν νὰ κηρωθῇ τὸ ἔνταγμα τῆς προφυλακίσεως δι' αὐτὸ, διότι ἵνα ὑπερῆξῃ ἐγκλημα πρέπει ὁ ὑπουργὸς νὰ ἠδίκησε κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του. Ὁ ἀξιοτίμος συνήγορος κ. Τυπάλδος κατήγγειλε τὴν βουλήν ὅτι δὲν ἐγνώριζε νὰ συντάξῃ τὸ κατηγορητήριον διότι εἶπεν ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης ἦτο ἀναμύδοιος διὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ἐπισκόπων.

Ἄλλ' ὁ ὑπουργὸς ἔχει τρεῖς διαφόρους ἐνεργείας κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του ἔχει τὴν ψῆφον του ὡς ὑπουργός, ἔχει τὴν ψῆφον του ἐν τῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ, ἔχει τὴν ἐπιτροπὴν του. Ἡ ἐπιτροπὴ του ὡς ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἦτο ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος τῶν Οἰκονομικῶν.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Ναι σὲ εὐχαριστῶ διότι μοι ἐνθύμησας τὸν κ. Παπαμιχαλόπουλον. Ἡ ἐπιτροπὴ σου ἦτο τοιαύτη ὥστε νὰ βουλώσῃς τὸ στόμα τοῦ Παπαμιχαλόπουλου, ὅταν ἐξήτησε νὰ μάθῃ περὶ τῶν ἐπισκοπικῶν.

Δὲν μένει λοιπὸν οὐδεμίαν ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἔνταγμα τῆς βουλῆς εἶναι ὀρθόν. Προσεῖξατε, κύριοι δικασταί, μὴ καταστρέψῃτε τὴν ἀρχὴν ταύτην, μήπως ἡ Ἑλλὰς χύσῃ πικρὰ δάκρυα, διότι τότε θὰ ἔλθῃ στιγμή, καθ' ἣν εἰς κομματάρχης νὰ φυλακίσῃ ὅλους τοὺς ἄλλους κομματάρχης. Ἐν κόμῳ εἰμπορεῖ νὰ προβῇ εἰς τὰ τοιαῦτα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ. Δὲν τὸ πιστεύω.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Ναι μοι τὸ ἐγγυᾶται ἡ παρουσία σας, ὅτι δὲν θὰ ἐπαναληθῶσι ταῦτα. Ἐν κόμῳ λέγω εἰμπορεῖ νὰ εἶνε τὸ ὅποιον νὰ βαδίσῃ αὐτὸν τὸν δρόμον. Ἀλλὰ διὰ νὰ γίνωσι ταῦτα πρέπει νὰ λησμονήσωμεν ὅτι ἀνέτειλεν ἡ 26 Ἰανουαρίου, ὅτι ἐδόθη ἀπόδειξις ὅτι ὑπάρχει ἐν δικαστήριον τὸ ὅποιον νὰ τιμωρήσῃ τοὺς παραβάτας. Δὲν θὰ ἐπέλθῃ λοιπὸν τοῦτο. Οἱ πολιτεύομενοι ἔδειξαν διὰ τῆς παραπομπῆς ταύτης ὅτι καὶ αὐτοὶ εἶναι ἔτοιμοι νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τὸν ἐλεγχόν καὶ τὸ δικαστήριον ὅταν παρανομήσωσιν. Ἀλλὰ καὶ ἔάν δὲν ἤθελεν ἡ βουλὴ νὰ κάμῃ ταῦτα δὲν ἠδύνατο, διότι ὀλοκλήρως τὸ ἔθνος τὸ ἀπῆται.

Συμπεραίνω λέγω δάκρυα καὶ ὄχι μόνον δάκρυα ἀλλὰ καὶ τι πολυτιμότερον ἔχουσε μέχρι οὗ ἴδη ὑμᾶς; τὸ ἔθνος καθημένους αὐτοῦ, νὰ ὑπερασπίσῃτε τοὺς παραβινομένους νόμους.

Κύριοι πρόεδρε, πολλὰς μέχρι τοῦδε προσηνέγκατε ὑπηρεσίας εἰς τὴν πατρίδα ἢ θὰ θέσετε τὴν κορινθία. Ὁ κληρὸς εἰς σὰς ἔδωκε τὸ εὐτύχημα, ὡς δικασταί, νὰ θέσητε τὰς πρώτας βάσεις τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος, ὁ κληρὸς οὐκ ἔδωκε τὸ εὐτύχημα τοῦτο, ἡ δὲ ἱστορία θὰ παραλάβῃ τὰ ὀνόματά σας ὅπως τὰ ἀναγράφῃ εἰς τὰς δέλτους αὐτῆς.

ΦΙΛΗΜΩΝ Ἀντικρούει τὴν ὑπεράσπισιν ὡς πρὸς τὴν γενικὴν καὶ εἰδικὴν ἀναρμοδιότητα φέρων παραδείγματα ξένων ἔθνων καταδικασάντων ὑπουργούς παραβιάσαντας παραπεμφθέντας ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ ὑποστηρίζει ὅτι καλῶς ἐπραξεν ἡ βουλὴ ἐνεργήσασα ἀνακρίσεις.

Ἀναβάλλεται ἡ συνεδρίασις διὰ τὴν Δευτέραν.

ὥρα 5 Μ. Μ.

ΚΩΝ/ΠΟΛΙΣ 14 φεβρουαρίου 1876.

Πρὸς τὴν σύνταξιν τῆς «Πανόπης» εἰς Σύρον.

Μετὰ προσοχῆς ἀναγνώσκω τὰ φύλλα τῆς ἐφημερίδος σας. Τὰ δημοσιεύόμενα κατὰ τῆς Τουρκίας ἀρθρα περιέχουσι μὲν ἀληθείας ἀλλὰ εἰς τὴν παρούσαν περίστασιν τὸ συμφέρον τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τούρκων ἀπαιτεῖ ν' ἀφήσωσι τὰ παρελθόντα εἰς λήθη καὶ νὰ συσκεθῶσι περὶ τῶν συμφερόντων τῆς κοινῆς αὐτῶν Πατρίδος, ἧτις κινδυνεύει νὰ γείνη λεία φυλῶν ξένων. Ὑπὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἀπεφάσισα νὰ γράφω τακτικῶς εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐφημερίδος σας, πεπεισμένος ὅτι τὰ γραφόμενά μου θὰ δημοσιεύωνται διὰ τῆς ἀξιοτίμου ἐφημερίδος σας, χωρὶς τινα ἀλλοίωσιν αὐτῶν.

Μεταξὺ ἡμῶν, τῶν Τούρκων, ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐνοσούντες τὴν κρίσινον περίστασιν τῆς ἐξουσίας τοῦ Ἰσλάμ καὶ τὸν κινδύνον τὸν ὅποιον αὕτη διατρέχει, οὐχὶ πλέον ἐκ τῶν ἐπαναστατῶν, ἀλλ' ἐξ αὐτῶν τῶν Δυνάμεων, αἵτινες διὰ λεπτοτάτου διπλωματικοῦ τεχνάσματος, ἠνάγκασαν τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν ὡς δικαίαν καὶ νόμιμον, εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους διαίτησιν διότι ἡ παρεδοχὴ, τοῦ σχεδίου τοῦ Ἀνδράση, τὸ ὅποιον εἶναι τρομερὸν κατὰ τῆς Τουρκίας κατηγορητήριον, ὑπ' αὐτῆς τῆς κατηγορουμένης Τουρκίας, σημαίνει ἐπέμβασιν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς Αυτοκρατορίας τοῦ Ὀσμάν, καταστραφῆ δὲ τῆς ἐπαναστάσεως διὰ τῶν προξένων τῶν ἰδίων δυνάμεων καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ὀπλων τῆς ἐξουσίας μας, ἀπώλεια τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Ὀθωμανικοῦ Κράτους καὶ καταστροφὴ τῆς ἀκεραιότητος αὐτοῦ, καὶ μετὰ ταῦτα διαμελισμὸς χωρὶς ἀμφιβολίαν.

Περιπλέον γνωρίζομεν ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἀνοῦνται νὰ καταθέσωσι τὰ ὄπλα, ἐπιμένοντες εἰς ἐγγυήσεις, καὶ τοῦτο, ὅπως εὐκολώτερον ἀναμειχθῶσιν οἱ ξένοι εἰς τὰ ἡμέτερα καὶ μὴδενίωσιν ἐγγελῶς διὰ τῆς ἐπεμβάσεώς των τὸν ὄρον τῆς

ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας τῆς συνθήκης τοῦ 1856 καὶ ὅτι τὰ θελήματα ταῦτα τείνουσι πρὸς ὑποδούλους τῆς Ἀνατολῆς ὑπὸ τὴν μάστιγα τοῦ Παναγλαβισμοῦ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ σήμερον ἀκόμη τὸ Παναγλαβιστικὸν Κοιμητήριον ἀδιακόπως πέμπει χρήματα, ὅπλα, κοσμηφόδια καὶ πᾶν ὅτι χραισμεύει εἰς τοὺς ἐπαναστάτας, διὰ τῆς Σερβίας καὶ τοῦ Ναυροβουνίου, ἵνα διατηροῦνται.

Προκειμένου περὶ ἀκεραιότητος τῆς Ὀθωμανικῆς Αυτοκρατορίας τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος μέγα συμφέρον ἔχει ὑπὲρ τῆς διατηρήσεώς της· ἡ δ' ἑλληνικὴ δημοσιογραφία πρέπει κατὰ καθῆκον νὰ φέρῃ καὶ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τοῦτο ὑποδεικνύουσα τὰς συμπτώσεις αὐτοῦ. Πῶς ἀληθές ἐστὶν ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις οὐδέποτε μεριμνήσασα περὶ βελτιώσεως τῶν ὑποκείμενων τῆς, ἐνθουσιάζουσα δὲ αὐτοῦ, ὁσάκις πρόκειται νὰ φρονησῇ, δὲν δύναται νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους περιστάσεις της, οὔτε εἶναι συνεπὲς καὶ φρόνιμον νὰ καλέσῃ ἀμέσως εἰς τὰ πράγματά της αὐτοὺς, πρὸς τοὺς ὁποίους τοσαύτην εἰδείξεν ἀσπλαχνίαν καὶ δικαίως δυσπιστεί.

Ἄλλ' ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ὀφείλει ῥίπτουσα ἐκποδῶν πάντα τὰ μικροῦ λόγου ἄξια συμφέροντα, νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸς τῇ Πύλῃ, καὶ εὐκρινῶς συνεργάζεσθαι ἀμφοτέραις αἱ Κυβερνήσεις τῶν ὁμόρων Κρατῶν, καθίσσον μάλιστα κοινὰ ὑπάρχουσι τὰ συμφέροντα αὐτῶν, ἀποσοβήσασιν τὸν ἐπαπειλούμενον κίνδυνον ἀκόμη καὶ διὰ τῶν ὀπλων, ἐν ἀνάγκῃ τὰς ἰδέας μου ταύτας ἀσπάζονται πολλοὶ τῶν ὁμογενῶν μου, οἱ νοσημονέστεροι, καὶ τῇ προτροπῇ καὶ συγκαταθέσει αὐτῶν θέλω ἐξακολουθήσει τὴν διὰ τοῦ τύπου δημοσιεύσιν των μέχρις οὗ γίνωσιν αὐταὶ γνωσταί, βασιανισθῶσι καὶ ἐκτιμηθῶσι παρὰ τῆς κοινῆς γνώμης τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους καὶ ἀσπασθῇ αὐτῆς ἡ τὰς ἀπορρίψει.

Ἐθεὶς ὁ Ὑψίστος νὰ φωτίσῃ τὰ δύο ἔθνη, Ἑλλήνας καὶ Ὀθωμανούς, νὰ συνεργασθῶσιν εὐκρινῶς ὑπὲρ τῆς κινδυνεύουσας αὐτῶν Πατρίδος, ἵνα μὴ ἐκ τῆς διαίρεσός των ὑποκύψωσιν εἰς τὴν διοικῆσιν τοῦ Κρότου.

ΣΤΑΘΜ—ΕΦΕΤΗΣ.

Θύελλα καὶ κεραυνοὶ ἐν Σύρῳ.

Φοβερά θύελλα ἐπεσκέφθη τὴν νῆσον ἡμῶν τὴν παρελθούσαν Τρίτην περὶ ὥραν 3ην Μ. Μ., ἥ: τὰ προοίμια ἦσαν γάλαζα πυκνὰ, ἣν διεδέχθη βροχὴ βραγδαία μετ' ἀστραπῶν καὶ βροντῶν, τρεῖς περίπου ὥρας διακίεσσα. Ἡ πόλις ἡμῶν ἐθεώρησε τὴν ἔκτακτον καὶ ἀπροσδόκητον ταύτην παχυμυρίαν εὐτύχημα διὰ τὸν τόπον, ἀχμηρὸν ὑπὸ τῆς ἀνομβρίας καταπτήσαντα, ἐφ' ὅσον καὶ αἱ δεξζυμεναὶ τῶν οἰκιῶν ὀλίγον πλέον ὕδωρ περιείχον, καὶ οἱ κῆποι καὶ τὰ τούτων προϊόντα ἐμελλον νὰ καταστραφῶσι δι' ἔλλειψιν ὕδατος, πάντες δὲ ἀνεξαιρέτως ἐδόξασαν τὸν Θεὸν διὰ τὴν εὐεργεσίαν ταύτην. Ἀλλὰ μόλις κατέπαυσε ἡ βροχὴ καὶ λυπηρὰ ἐκ τῆς ἄνω Σύρου ἔφθασεν εἰς Ἐρμούπολιν εἰδήσις, τὴν ἐνοικίψιν κεραυνοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν κορυφὴν τῆς πόλεως ἐκείνης Ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἀγγέλλουσα, καὶ δὴ καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν βλάβην τινῶν τῶν ἐν αὐτῷ ἐκκλησιαζομένων ἐπιβεβαιώσα. Ἦτο ἡ ὥρα καθ' ἣν οἱ Χριστιανοὶ ἠκροῶντο τῆς ἀκολουθίας τοῦ ἑσπερινοῦ, καὶ περὶ τοὺς ἐπτακοσίους ἦσαν οἱ ἐν τῷ Ναῷ συννημένοι. Τὸ ὑψηλὸν τοῦ ναοῦ κωδωνοστάσιον ἐρησίσμευσεν ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ὡς κεραυναγωγὸς καὶ ἀπὸ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ, θρηυσθέντος τοῦ ἐπ' αὐτῆς μαρμαρίνου σταυροῦ, τὸ ηλεκτρικὸν ρεῦμα διὰ τῆς βορειοανατολικῆς τοῦ ναοῦ πλευρᾶς εἰσέειδεν ἐν τῷ Ναῷ καὶ τὸν μὲν ἕνα τῶν διακόνων, τῶν πρὸ τοῦ θυσιαστηρίου ἰσταμένων, Πρηντζῆν τὸ ὄνομα, ἐθανάτωσε, τὸν δὲ ἕτερον, Δελασοῦδαν καλούμενον, ἐπλήγωσεν, οὐχὶ ἐπικινδύνως κατὰ τὴν γνώμην τῶν ἰατρῶν, καὶ ἄλλους δύο ἐπίσης διακόνους προσέβαλεν ἐλαφρότερον. Οἱ ἐν τῷ Ναῷ ἐκκλησιαζόμενοι κατ' ἐκείνην τὴν ὥραν ἔμειναν ὄλως ἐκπληκτοὶ ὑπὸ τρόμου, σθεσθέντων καὶ καταπεσόντων τῶν κερῶν καὶ τῆς ἐκκλησίας πληρωθείσης θειώδους ἀναθυμιάσεως. Καὶ πολλοὶ μὲν ὑπὸ φόβου ἐλειποθύμησαν, ὡς τὸ δὲ περίπου προσεβλήθησαν ἐλαφρῶς, ἐν αἷς καὶ ὁ Δήμαρχος κ. Σαλάχας, πληγείς τὴν κεφαλὴν ἐκ τῶν ἐκσφενδαρισθέντων λίθων παρὰ τοῦ ἐκραγέντος μέρους τοῦ μεσημβρινοῦ τείχους τοῦ Ναοῦ, ὅθεν ὡς φαίνεται τὸ ηλεκτρικὸν ρεῦμα ἐξῆλθε. Κατεργόμενον δὲ διέσχισε τὴν παρακειμένην δεξζαμένην, ἥτις ἐκευῆθη καὶ πρὸς τὰ κάτω διευθυνόμενον ἀνέτρεψε τὰ μαγεϊρικὰ σκευῆ τῆς κάτωθεν τοῦ ναοῦ κειμένης οἰκίας τοῦ Ἐπισκόπου καὶ μετ' αὐτὴν ἐπέφερε βλάβην εἰς τὸν παρ' αὐτὴν ναὸν τῆς Παναγίας. Αἱ περὶ τὸ μέρος τοῦτο οἰκίαι ὑπέστησαν ἐκ τοῦ δονισμοῦ βλάβην μικρὰν καὶ τις περιδοσκόμος ἐν τῇ ὁδῷ χαῖρος, εὐρεθείς καὶ οὗτος ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ, ἔμεινεν ἄπνους.

Ὁ Σ. Ἐπίσκοπος Σύρου, συμπροσευχόμενος καὶ οὗτος μετὰ τῶν Χριστιανῶν, ἔμεινεν ἀναυδὸς καὶ μ' ἐσταυρωμένως τὰς χεῖρας ἀνέμενε τὸν θάνατον, μόλις δὲ συνελθὼν ἐτρέπη μετὰ τοῦ κλήρου εἰς δεξιὰς πρὸς κατάπαυσιν τοῦ δεινοῦ, ἐφ' ὅσον καὶ ἡ βροχὴ καὶ αἱ βρονταὶ ἐξηκολούθουν ἔτι. Οἱ Χριστιανοί, ὅσοι μὲν ἐπάθον, ἐξεκομίζοντο τοῦ ναοῦ ἐντὸς φορεῶν, ὅσοι δὲ ἐλειποθύμησαν ἐφέροντο ἐπ' ὤμων ἢ ἐβαστάζοντο ἐπὶ καθισμάτων. Ἡ κατασχόουσα τέλος τὴν πόλιν τῶν Συρίων θεομηνία ἦτο καὶ ἀπροσδόκητος καὶ τραγικωτάτη, θῦμα οἰκτρὸν καταλιπούσα ἕνα τῶν καλῶν καὶ εὐπαιδευτῶν τῆς νήσου ἡμῶν διακόνων τὸν ὡς εἰρηται Πρηντζῆν, οὗτινος ὁ νεκρὸς ἐκκευῆθη τὴν ἐπιούσαν ἐν πολλῇ πομπῇ καὶ κατῆφεία διὰ

τὸν ἐπελθόντα αὐτῷ τόσῳ ἀπροσδοκῆτως σκληρὸν θάνατον. Τὸ δυσάρεστον τοῦτο συμβᾶν δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν νὰ χαρῆ διὰ τὴν τῆς βροχῆς ἐπίσκεψιν. Οὐχ ἦττον ἀνάγκη τὸ πάθημα τοῦτο νὰ χραισμεύσῃ ὡς μάθημα διὰ τοὺς ἐν τῇ ἄνω Σύρῳ, αἵτινες δὲν ἔπρεπε οὐδὲ ἐπὶ μίαν ἡμέραν νὰ καταλιποῦσιν ἐν τόσῳ ὑψηλὸν οἰκοδόμημα ἄνευ κεραυναγωγῶν σύρματος, ὅπερ ἐὰν ἦτο τοποθετημένον ἐπὶ τοῦ κωδωνοστασίου, βεβαίως ἦθελε παρεμποδίσῃ τὴν ἐν τῷ ναῷ κατασκευὴν τοῦ κεραυνοῦ. Τὸ πάθημα τοῦτο δέον νὰ ἐξυπνίσῃ καὶ τοὺς ἐν Ἐρμούπολει ὅπως ἐπιδιορθώσωσι τὰ ἐπὶ τῶν δημοτικῶν ἢ δημοσιῶν οἰκοδομῶν ηλεκτραγωγὰ σύρματα καὶ δώσωσιν εἰς αὐτὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ὀριζομένην ἐν ὑγρᾷ γῇ διεύθυνσιν, ἐφ' ὅσον ὅπως ἔχρουσι νῦν τὰ πλείεστα ἐξ αὐτῶν, ἀλλὰ μὲν ἐφάπτονται τῶν οἰκοδομῶν, ἀλλὰ δὲ ὡς ὑδῶθησαν ἢ ἐκόπησαν, ἐπομένως ἀντὶ ὠφελείας δύνανται νὰ ἀποβῶσι πρὸξενά βλάβης, ὡς ἀγωγοὶ κακοί, δυνάμενοι νὰ προκαλέσωσιν ἐφ' ἑαυτὰ τὸν κεραυνὸν καὶ ἀντὶ νὰ μεταγίγισωσιν αὐτὸν εἰς τὸν προσήκοντα ὅσον ἀκινδύνως, θὰ διοδοῦσιν αὐτὸν ἐντὸς τῶν οἰκοδομῶν ὧν φύλακες ἐπήχθησαν. Πῶς δὲ ἔχει τὸ τοιοῦτον σύρμα, τὸ ἐπὶ τῆς πυριτιδαποθήκης τεθειμένον, τοῦτο βεβαίως θὰ γνωρίζωσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, διότι ἐπὶ τῆς οἰκοδομῆς ταύτης ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ ἡ σπουδαιότερὰ καὶ συντονωτέρὰ ἐπίβλεψις.

ΔΙΔΑΧΟΡΑ.

Τριάκοντα καὶ ἕξ μάρτυρες τῆς κατηγορίας ἐξητάθησαν ἄχρι τοῦδε ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου. Ὑπολείπονται νὰ ἐξετασθῶσιν ἀκόμη περὶ τοὺς ἐξδομήκοντα θὰ ἔλθωσι δὲ κατόπιν οἱ τῆς ὑπερασπίσεως, ἀνερχόμενοι εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα περίπου. Ἄν ἡ ἐξέτασις τῶν ὑπολειπομένων μαρτύρων ἀπαιτήσῃ ἴσην πρὸς τὴν τῶν ἄχρι τοῦδε ἐξετασθέντων λεπτομερείαν καὶ χρονοτριβὴν, ἡ διάρκειά της δίκης ἔσεται πολὺ μακροτέρα, ἢ ὅσον πρὸ τῆς ἐνάρεως αὐτῆς ὑπελογίζετο. Ἡ ἀπόδειξις τῆς γενομένης δωροδοκίας ἐξετέθη ἐνώπιον τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου τοσοῦτον καθαρῶς καὶ σαφῶς ὑπὸ μόνον τῶν ἄχρι τοῦδε ἐξετασθέντων μαρτύρων, ὥστε καὶ τὸ ἥμισυ τούτων περιττεύει.

— Τὴν παρελθούσαν ἐξδομάδα σφοδρῶ ἀνέμου πνέοντος, ἐξώκειλεν ἐν τῷ λιμένι ἡμῶν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν τῆς Νορβηγίας (Γαθάρα) καὶ ἐρρίφθη ἐπὶ τοῦ μώλου ἔμπροσθεν τοῦ ὑγειονομείου. Τῇ συνδρομῇ δὲ καὶ βοηθείᾳ τοῦ πληρώματος ἐνταῦθα τοῦ Ἀκταιώρου ἐσώθη τὸ πλοῖον τοῦτο· ὁ δὲ πλοίαρχος αὐτοῦ, μετὰ τὴν ἀποσόβησιν τοῦ κινδύνου, ἐρωτήσας τὸν διευθυντὴν τοῦ Ἀκταιώρου κ. Θρασύβουλον Κανάρην περὶ τῶν δαπανῶν, αἵτινες ἐγένοντο, ὅπως πληρώσῃ ταύτας, ἔλασεν ἀπάντησιν, ὅτι σήμερον ἐγένετο δαπάνη, πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου του, ἑκατὸς ἔμεινεν ὁ Σκανδιναυκὸς πλοίαρχος, ἀκούων ἐκ τοῦ στόματος ἀξιωματικοῦ τοῦ Ναυτικοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὅτι μετὰ τοσοῦτους ἀγῶνας τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς διασώσεως τοῦ πλοίου του οὐδὲ λεπτόν θὰ πληρώσῃ, ἀναλογιζόμενος, ὅτι εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον λιμένα τῆς πεπολιτισμένης Εὐρώπης ἐὰν παρήμιον τῷ συνέβαινε, σπο. δαῖον ποσὸν ἦθελε δαπανῆσαι· ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πατρίδι του ἔτι σπουδαιότερον. Ἰδοὺ ὅποια διαφορά ὑπάρχει μετὰ τῶν πτωχῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν πλουσίων Εὐρωπαίων. Ἐκεῖνοι ἄνευ συμφέροντος οὐδὲν νὰ ἐπιχειρῶσι, ἡμεῖς δὲ προκειμένου νὰ σώσωμεν ξένων περιουσίαν ἐξ ἰδίων μας δαπανώμεν καὶ τὴν ζωὴν μας ἐκθέτομεν καὶ ὅμως πανταχόθεν περὶ ἡμῶν γράρουσι μὲ ὀνειδισμοῦ βαφίαν.

Ὅπως δὴποτε ὁ κ. Κανάρης καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ συνεργασθέντες πρὸς διάσωσιν τοῦ ἐν λόγῳ πλοίου, εἶναι παντὸς ἐπαίνου ἄξιοι καὶ τιμῶσι τὸ ναυτικὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ ἀφιλοκερδείας αὐτῶν.

— Ὁ Πανοσιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Διευθυντῆς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερτικῆς Σχολῆς, διωρίσθη ἑφορος τοῦ παρ' ἡμῶν Γυμνασίου, ὡς μέλος κληρικῶν, ἀντὶ τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει γενομένου Σ. Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ. Ἀλεξάνδρου. Τὸ καθ' ἡμᾶς συγχαίρομεν αὐτῷ διὰ ταύτην τὴν τιμὴν ἐπευχόμενοι τούτῳ καὶ ἀνωτέραν ταύτης.

— Πολλοὶ τῶν ἐνοριτῶν τοῦ Ναοῦ τῆς Μεταμορφώσεως παραπονοῦνται διὰ τὴν κατασκευασθεῖσαν πρὸ τῆς ἀνατολικῆς πύλης τοῦ Ναοῦ μαρμαρίνην ἀναβάθραν, ὅτι εἶναι ὄλως ἀνωφερὴς καὶ ἔχει βαθμίδας ὄλως στενάς καὶ ἐπικινδύνους εἰς τε τὴν ἀνοδὸν καὶ κάθοδον. Ἡ δαπάνη λέγουσιν ἡ διὰ τὸ ἔργον τοῦτο γενομένη δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἄσκοπος, ἐκτὸς ἐὰν ἐπέλθῃ ἐγκαίρως διόρθωσις τοῦ κακοῦ. Λέγουμεν ἐγκαίρως διότι τὸ ἔργον εἰσέτι δὲν ἐπεραιώθη. Ταῦτα πρὸς γνῶσιν τῶν ἐπιτρόπων τοῦ Ναοῦ τῶν δαπανῶντων τόσῳ ἄσκόπως εἰς ἔργον οὐχὶ τόσῳ ἐπιτυχῆς καὶ εὐρυθμον.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου νέου κ. Γεωργ. Βοηκῆ μετὰ τῆς ἀξιερέστου νεάνιδος κ. Μαρίας Σκαρμαγκᾶ. Εὐχόμεθα τοῖς νεονύμφουσι βίον μακρὸν καὶ εὐδαίμονα.

— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἀλεξανδρείας, ὁ κ. Γρηγόριος Κυζιδῆς, εἰσηγητῆς τῆς καλλιτεχνίας τοῦ Ἰνδικοῦ κιννάβεως (Χασίς) καὶ χθὲς ἀνεχώρησε διὰ τὰς Ἀθήνας, ἔνθα ἀποῦ διατριψῆς ἡμέρας τινῶν πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ Μεσολόγγιον καὶ πάντα τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐν αἷς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ ἀνάπτυξιν τῶν προϊόντων αὐτοῦ. Τὸ καθ' ἡμᾶς συγχαίροντες αὐτῷ διὰ τὴν εἰς Ἑλλάδα ἐπάνοδόν του εὐχόμεθα

μεθὰ αὐτῷ ἐπιτυχίαν ἐφ' οἷς μοχθεῖ τὴν γεωργίαν προάγειν καὶ τὴν παραγωγὴν προσοδοφόρου προϊόντος μετὰ τῶν ζεσσεως ἐπιδιώκων.

— Τὴν αὐτὴν ἡμέραν διήλθε διὰ τῆς πόλεως μας καὶ ὁ Ἑλληνικὸς δραματικὸς θίασος ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ συμπολίτου ἡμῶν κ. Δημοσθένους Ἀλεξιάδου διατελῶν, ἀπερήμενος εἰς Ἀθήνας χάριν τινῶν Ἑλληνικῶν παραστάσεων, ἐκεῖθεν δὲ ἐπανακάμπει εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν περὶ τὰς παραμονὰς τοῦ Πάσχα ἵνα κάμῃ ἐναρξίν τῶν θερινῶν παραστάσεων ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ.

— Τὴν 7/19 τρέχοντος μηνὸς συνεκροτήθη Γενικὴ Συνέλευσις τῶν μετόχων τῶν Τρυφιδρόμων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὡς μᾶς γράφουσιν ἐκεῖθεν οἱ παρορεθέντες εἰς τὴν συνέλευσιν Μέτοχοι. Ἐν Τουρκίᾳ γεννῶνται καὶ καταστρέφονται ἐταιρικά, διότι ἡ Ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις οὐδέποτε ἐφρόντισε νὰ ἐξελέγῃ τοὺς λογαριασμοὺς αὐτῶν.

Ἐὰν εἰς ἄλλην ἐπιγράττειαν εὕρισκοντο οἱ ὑπογράψαντες τοὺς ἰσολογισμοὺς τῆς ἐταιρίας τῶν Τρυφιδρόμων ἢ τυχῆ τῶν ὑπογράψαντων αὐτοὺς θὰ ἦτο ἄλλη ἢ δημοσιεύσις τῶν παρεκτροπῶν καὶ ἀσχημιῶν τῶν τῆς ἐταιρίας διαχειριζομένων οὐδὲν καλὸν θὰ προξενήσῃ καὶ τούτου ἕνεκα ἀνάγκη νὰ μένωσιν ὑπὸ τὸν πέπλον τοῦ σκότους ἵνα μὴ ἐκ τῆς δημοσιεύσεως ἐπέλθῃ μετὰ τῶν ἰδρυτῶν καὶ συμβούλων, καὶ μετόχων δισπιστία ἔχθρα, μίσος καὶ τὰ παραπλήσια.

Εὕρισκεται παρ' ἡμῶν, ἡ Διπλογραφία καὶ ἐμπορικὴ λογιστικὴ κατὰ τὸν Ὀλλανδικὸν τρόπον, τοῦ κ. Δημητρίου Χαρατσῆ. Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπυλαύσωσι τὸ ἀξιόλογον τοῦτο βιβλίον προσελθέτωσαν εἰς τὸ γραφεῖον μας.

Δημοσιεύομεν κατωτέρω ἔμμετρον προσφώνησιν τῆς Συμριναϊκῆς κοινότητος εἰς τιμὴν τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἑλλ. Θιάσου κ. Δημοσθένους Ἀλεξιάδου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑλλήνων ἠθοποιῶν, ποιηθεῖσαν καὶ προσφωνηθεῖσαν αὐτῷ κατὰ τὴν 15 Ἰαννουαρίου, καθ' ἣν ἐδίδοτο ἡ εὐεργετικὴ διὰ τὸν ἀξιόλογον τοῦτον συμπολίτην ἡμῶν παράστασις, ἐν ἣ διὰ ζωηρᾶς καὶ λίαν συγκινητικῆς φράσεως εἰκονίζεται τὸ αἰσθημα τὸ κατακυριεύον τὰς καρδίας τῶν φίλων ὁμογενῶν καὶ ὁ διαφλέγων τὰ Ἑλληνικά αὐτῶν στήθη ἔρωσ ὑπὲρ τῆς Ἑλληνίδος μουσῆς καὶ τῆς Ἑλληνικῆς σκηπῆς. Ἐπαινοῦντες τοὺς ἀδελφοὺς Συμριναίους διὰ τὰ αἰσθηματα αὐτῶν ταῦτα, χαίρομεν εἰς ὑπερβολὴν ὅτι οὗτοι, οἱ μὴπω ἀναπνεύσαντες τὴν ζωογόνην τῆς ἐλευθερίας αἰθρᾶν, ὑπερβαλὸν ἡμᾶς τοὺς μόλις χθὲς ἐλευθερωθέντας σήμερον δὲ ἀποφραγισθέντας, ἀπογοήτευσιν δὲ καὶ ἀποσροφῆν ἐπιμεμπτον δεικνύοντας εἰς τὰς ἐπὶ τῆς σκηπῆς ἀνερχομένας ἐνίοτε Ἑλληνικὰς μουσᾶς.

Τῷ ΑΡΙΣΤῶ ΕΝ ΕΛΛΗΣΙΝ ΗΘΟΠΟΙῶ ΔΗΜΟΣΘΕΝΕΙ ΑΛΕΞΙΑΔΗ ΚΑΙ Τῷ ΥΠΟ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ ΑΥΤΟΥ ΕΛΛ. ΘΙΑΣῶ.

Προάγγελοι τοῦ Ἑκρος τοῦ Ἐθνικοῦ μας βίου μὴ ἀπαυδήσητε οὐχί! Βαδίατε, ἀγωνισταὶ τοῦ εὐγενοῦς σταδίου! Εἶν' ἀκωνθῶδες καὶ τραχὺ Τὸ ἔδαφος, ὅπερ χερσίων καλύπτει μὲ χιόνας, Καὶ δὲν ἀροτριᾷ ἡ χεὶρ ἀγρότου δι' αἰῶνας!

Καὶ σεῖς οἱ πρῶτοι γεωργοὶ μὲ ἄρθρον ἰδρωτὰ ποτίζετε τὴν χέρσον γῆν, Ἐφ' ἧς ἐβλάστησαν ποτὲ τὰ ἀνθημας τὰ πρῶτα εἰς τῶν Αἰσχύλων τὴν αἰγῆν. ὦ! ἔκτοτε εἰσῆγεν ἡ γῆ ἐρημωμένη, Καὶ ἂν ἠκούσθη Μοῦσα τις, ἦτο κ' ἐκεῖνη ξένη!

Πλὴν μὲ φωνὴν Γαλάτιδος, τὰ ὄντα ἑλληνίδος δὲν νύχαριστήσεν οὐδεὶς Ἡ ἑλληνίς ἐτρέφετο μὲ ἠδονὴν ἐλπίδος ὅτι θ' ἀκούσῃ τῆς ὠδῆς, Ἦν εἰς τοὺς Ἀπέρας ἔμελλεν γυρῶν χορὸς Ἑλλήνων Κρατῶν εἰσέτι λείψανα τροπαίων Σαλαμίνων.

ὦ! ἀ: μὴ ἀκουσθῇ ποτε παρὰ τὸν Μέλητά μας φωνὴ λεπτῆ, περιπαθῆς, Πλὴν ἔθνικα ἀ: γείνωσι, Θεε, τὰ θεατρά μας κ' ἕκαστος Ἑλλην ἀληθῆς. Μὴ ἀπαυδήσητε λοιπὸν οἱ σκαπανεῖς οἱ πρῶτοι, σεῖς οἱ λυχνίαν φέροντες ἐν βαθυτάτῳ σκότει!

Σᾶς χαιρετῶμεν, Ἑλλήνες ἠθοποιοί, ἐκθύμως Ἑλλήνων γόνου καὶ ἡμεῖς! Χρυσίον σᾶς προσφέρομεν ὀλίγον πλὴν προθύμως ἄφθονα δῶρα τῆς τιμῆς. Σᾶ: ἀναμένομεν λοιπὸν ὡς πρῶτας χελεδόνες τοῦ Ἐθνικοῦ μας: Ἐαρος δι' εὐγενεῖς ἀγῶνας.